

تعداد پسران مجرد از دختران بیشتر می‌شود

از سال ۹۳ به بعد تعداد پسران مجرد بیشتر از دختران خواهد بود، به این معنا که پسرانی که در سن ازدواج قرار دارند تعدادشان بیش از دخترانی خواهد بود که در این سن قرار خواهند گرفت.

تغییر ساختار هرم سنی جمعیت از سال آینده
تعداد پسران مجرد از دختران بیشتر می‌شود

از سال ۹۳ به بعد تعداد پسران مجرد بیشتر از دختران خواهد بود، به این معنا که پسرانی که در سن ازدواج قرار دارند تعدادشان بیش از دخترانی خواهد بود که در این سن قرار خواهند گرفت.

علی‌اکبر محزون، مدیرکل جمعیت و آمار سازمان ثبت احوال در این‌باره گفت: به‌علت ساختار هرم سنی جمعیت از سال ۹۳ به بعد آمار پسران در سن ازدواج بیش از دختران می‌شود. این خبر در حالی منتشر می‌شود که تا پیش از این خبرهای زیادی از افزایش دختران مجرد در برابر تعداد پسران مجرد منتشر شده بود.

۲ سال پیش در سال ۱۳۹۰ اعلام شد که به‌دلیل بالا بودن آمار دختران در سن ازدواج امکان مجردماندن یک میلیون دختر وجود دارد. شهلا کاظمی‌پور، جمعیت‌شناس در توضیح این مسئله گفته بود که از نظر تناسب تعداد دختران و پسران به یک نسبت است اما اگر اختلاف سن بین زوجین هنگام ازدواج را در نظر بگیریم به این نتیجه خواهیم رسید که تعداد دختران در سن ازدواج بیشتر از تعداد پسران است.

تحقیقات این پژوهشگران نشان می‌دهد که تفاوت سنی ازدواج در کشور ۵ سال بوده است یعنی به‌طور معمول سن مردان ۵ سال بیشتر از زنان بود اما این اختلاف سن کم‌کم تغییر کرد و تعداد دختران مجرد به ۴۰۰ هزار نفر در سال ۹۰ کاهش یافت. تغییر الگوی رفتاری در همسرگزینی سبب کاهش فاصله سنی بین زوجین به هنگام ازدواج شد. این تغییر چنان معنادار بود که علی‌اکبر محزون در مهرماه ۱۳۹۱ اعلام کرد:

با ورود جمعیت کشور به میانسالی، با توجه به اختلاف پنج‌ساله سن زوج و زوجه که در بسیاری از ازدواج‌ها رعایت می‌شود، به مرور اختلاف آمار جمعیتی بین زنان و مردان پدیدار می‌شود و اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، تا سال ۹۷ تعداد مردان در سن ازدواج (۲۰ تا ۳۴ ساله) حدود ۲ میلیون نفر بیش از زنان در سن ازدواج (۱۵ تا ۲۹ ساله) خواهد شد. یکی دیگر از متغیرهایی که بر تعداد دختران و پسران مجرد تأثیر گذاشت، افزایش سن ازدواج دختران بود. بر اساس آمار ارائه شده ۴۳ درصد از زنانی که در سال ۸۴ ازدواج کردند ۱۵ تا ۱۹ ساله بودند، در حالی که ۳۹ درصد از زنان ازدواج کرده در سال ۹۰ سنشان بین ۲۰ تا ۲۴ سال بود.

مقایسه این دو نتیجه نشان می‌دهد که در ۷ سال فاصله بین سال ۸۴ تا ۹۰ تغییر چشمگیری در سن ازدواج دختران به‌وجود آمده و بیشترین گروه دخترانی که در سال ۸۴ ازدواج کرده بودند ۱۵ تا ۱۹ ساله بودند اما دخترانی که در سال ۹۰ ازدواج کرده‌اند بیشتر در سن ۲۰ تا ۲۴ سال بوده‌اند، بنابراین سن ازدواج دختران ۵ سال افزایش نشان می‌دهد. از سوی دیگر ۴۹.۵ درصد از مردانی که در سال ۸۴ ازدواج کردند ۲۰ تا ۲۴ ساله بودند و در سال ۹۰ هم ۳۸.۹ درصد از مردانی که ازدواج کرده‌اند باز هم در سن ۲۰ تا ۲۴ ساله بودند. تغییر هرم سنی ازدواج سبب برهم‌خوردن یا واژگون‌شدن آمارهای دختران و پسران مجرد شد و اعلام شد که رعایت اختلاف سنی ۴ تا ۵ ساله در اغلب ازدواج‌ها این چالش را تشدید می‌کند.

راه برون رفت

با توجه به اینکه آمارها بیانگر افزایش تعداد پسران مجرد نسبت به دختران است یکی از راه‌حل‌هایی که برای رهایی از این مشکل پیشنهاد شده، ترویج الگوی همسن‌گزینی در ازدواج است. محزون در این‌باره گفته که با ترویج همسن‌گزینی میان جوانان، آمار زنان و مردان در آستانه ازدواج به تعادل می‌رسد و پدیده‌هایی همچون پیشی‌گرفتن آمار مردان در آستانه ازدواج بر زنان، مهار می‌شود. اگر چه ساخت و رواج الگوهای رفتاری در جامعه ناشی از تحولات، رخدادها و حوادثی است که مردم کشور پشت سر می‌گذارند؛ باید دید که آیا این روش از سوی دختران و پسران مورد قبول واقع می‌شود یا نه؟ در صورتی که همسن‌گزینی رواج پیدا نکند ممکن است سال به سال به تعداد پسران مجردی که بختی برای پیدا کردن همسر ندارند روزبه‌روز افزایش یابد.

آمار ازدواج

براساس آمار آخرین وضعیت جمعیت، به ازای هر ۲۶ خانوار یک رویداد ازدواج در کشور رخ می‌دهد. محزون با بیان اینکه شاخص

نرخ ازدواج در سال‌های اخیر تغییرات جزئی داشته است، توضیح داد: از مهم‌ترین شاخص‌های سن زوجین این است که در حال حاضر حدود ۱۲ درصد ازدواج‌ها در رده‌های همسن، ۱۱ درصد زنان ۲۰ تا ۳۰ سال بزرگ‌تر از مردان و ۳.۶۵ درصد زنان یک‌سال بزرگ‌تر از مردان هستند.